

Vineri, 17 Iulie, 2026

Sf. Mare Mc. Marina; Sf. Ier. Eufrasie, episcopul Ienopolei

1 Corinteni 7

³⁵ Și aceasta spre folosul vostru o spun, nu ca să vă întind un laț¹, ci spre buna rânduială și spre alipirea, fără abatere, de Domnul.

³⁶ Iar de crede cineva că pentru fata lui e o necinste dacă trece de floarea vârstei și că trebuie s'o mărite, facă ce vrea; nu păcătuiește; să se căsătorească.

³⁷ Dar cel ce stă neclintit în inima sa și nu e strâns de vreo nevoie, și stăpânire are peste voința lui și aceasta a hotărât el în inima sa: să-și țină fata fecioară, bine va face.

³⁸ Așadar, cel ce-și mărită fata, bine face; dar cel ce n'o mărită, mai bine face².

³⁹ Femeia este legată de lege câtă vreme îi trăiește bărbatul; dar dacă bărbatul ei va muri, liberă este să se mărite cu cine vrea, numai întru

Domnul.

⁴⁰ Dar, după părerea mea, e mai fericită dacă rămâne cum e. Și cred că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

1 Corinteni 8

¹ Cât despre cărnurile jertfite idolilor³, știm că toți avem cunoștință. Cunoștința însă îngâmăfă, dar iubirea zidește.

² Dacă i se pare cuiva că știe ceva, acela încă n'a cunoscut cum trebuie să cunoască.

³ Dar dacă cineva Îl iubește pe Dumnezeu, acela este cunoscut de El⁴.

⁴ Așadar, în ce privește a mânca din cărnurile jertfite idolilor, noi știm că idolul nu este nimic în lume și că nu este alt Dumnezeu decât numai Unul.

---

¹ Figură de stil: nu spre a vă impune restricții prin argumente meșteșugite.

² Desigur, e vorba de societatea în care tatăl hotărăște asupra destinului fiicei sale.

---

³ Cărnuri aduse ca ofrandă zeilor, consumate la mesele comune din templu sau case particulare; uneori vândute drumeților ca hrană. Trăind laolaltă cu păgânii, și invitați la ospetele lor, mulți creștini își făceau procese de conștiință din a accepta sau nu să mănânce din ele.

⁴ În sens biblic: iubit de Dumnezeu.

5 Că deși sunt unii așa-zîși dumnezei, fie în cer, fie pe pământ – așa cum sunt mulți dumnezei și mulți domni⁵ –,

6 totuși pentru noi este un singur Dumnezeu, Tatăl, din Care sunt toate și ntru Care suntem noi, și un singur Domn, Iisus Hristos, prin Care sunt toate și prin care suntem noi.

7 Dar nu toți au cunoștința⁶. Căci unii, din obișnuința de până acum cu idolul, mănâncă din cărnuri jertfite ca atare idolilor; și conștiința lor, fiind slabă, se întinează⁷.

Matei 15

29 Și plecând Iisus de acolo, a venit lângă Marea Galileii; și suindu-Se în munte, a șezut acolo.

30 Și mulțimi numeroase au venit la El, având cu ei șchiopi, orbi, muți, ciungi și mulți alții și i-au pus la picioarele Lui, iar El i-a vindecat,

31 încât mulțimea se minuna vă-

---

⁵ Domni: semizeii; oameni divinizați (în mitologia antică).

⁶ Nu toți creștinii sunt în posesia adevărului (enunțat mai sus).

⁷ Neavând conștiința clară că zeii nu există, nu-și dau seama că nici jertfele oferite lor nu pot avea un caracter sacral și, în consecință, cred că fac un păcat.

zându-i pe muți vorbind, pe ciungi sănătoși, pe șchiopi umblând și pe orbi văzând; și-L slăveau pe Dumnezeul lui Israel.⁸

Tâlcuire

Fără luare aminte nu faci nimic nici în treburile lumești, iar în cele duhovnicești, ea e pe primul loc. Ea bagă de seamă lucrurile rele, supunându-le judecății lăuntrice; tot ea e straja cămării lăuntrice în care se hotărăște ce și cum trebuie făcut, iar apoi apără și pe împlinatorii hotărârilor. Drept aceea, nu este de mirare că viața duhovnicească, în toată cuprinderea sa, se cheamă „viață de trezvie”, iar în scrierile Sfinților Părinți vedem că cel mai mult se vorbește despre „trezvie” sau „luare aminte”: e vorba despre același lucru. Ca atare, ce prețios lucru este a deprinde trezvia! Primele osteneli ale celor ce încep să poarte grijă de suflet spre asta, de obicei, se și îndreaptă: și lucrarea lor începe să aducă a lucrare duhovnicească numai atunci când

---

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

luarea aminte începe să se adune în sine, fiindcă de obicei ea este îndreptată cu totul spre cele din afară, nu spre înlăuntru. Din acea clipă, ia naștere viața lăuntrică, ce se pârguiește și se întărește o dată cu luarea aminte. Dar ce înseamnă luarea aminte? Înseamnă a sta cu mintea în inimă înaintea Domnului și înaintea feței Lui a cerceta și a întreprinde toate cu înțelegere. Evident, lucru complicat. Luarea aminte se pârguiește o dată cu rugăciunea; și pe cât este întărită de aceasta, pe atât o întărește la rândul-i.⁹

---

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.